Written by - பீ .பரியசாமி, தமிழ த துறதை தலவைர , டி.எல .ஆர . கலை மற றும அறிவியல கல லூரி, விளாப பாக கம – 632 521 -
Wednesday, 19 June 2019 00:12 - Last Updated Wednesday, 19 June 2019 00:24

பாெதுவாகக காலக கணிப பு என பது அற றவைாழ சமுதாயப பாேக கை, நிகழ வுகளை ஓட டி நிரணயம சயெ யப படுகிறது. இருபதாம ந□ற றாண டு என பது அக காலச ச□ழல , நிகழ வுகளை ஓட டி முக க□று பறெ றதாகத தாேற றம தருகிறது. முதற பகுதி அந நியர ஆதிக கத தின தாக கத தால உருவான விடுதலை உணர வுக கான வடே கயைின எழுச சிக காலம , இடபைப பகுதி வடே கயைின தாகம தணிவு பறொத நிலை பிற பகுதியாே புதிய ச□ழல , அறிவியல கண டுபிடிப புக களால உருவான பல வறேு வகயைான பாேராட டத தின உச சகாலம . இக கால இடவைளெியில உருவான கண ணதாசன கவிதகைளுள காணப படும பக தி தாெடர பானவை ஆய வுக கு உட படுத தப படுகின றன.

□□□□□□□□□□

இவரின வாழ வமபைப பு என பது ஓரசேீ ரடதை தாகக காணப படவில லை. காலச ச□ழலுக கும , தன ச□ழலுக கும ஒப ப இவரின கவிதகைள கருத தாக கம பறெ றுள ளன. நாத திகவாதியாக, ஆத திகவாதியாக இருவறேுபட ட மாறண பட ட நிலகைள இவரில காணப படுகின றன. இறுதி நிலகைக கவிதகைள கடவுள நம பிக கயைில உறுதிகாெண ட பாேக கில அமநை து சிறக கின றன. இக காலச ச□ழலில எழுந த □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ ,
□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□
,
□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□
ஆகிய ம□ன று கவிதை ந□ல களும ஆய வுக குட படுகின றன.

□□□□□□□□□□□

கவிஞனின படபைப புகளில அவன வாழ கின ற காலத தின தாக கம , சுயவாழ வின நிகழ வுகள ஆங காங கு அவனயைறியாமல பிரதிபலிக கும . கண ணதாசன கவிதகைளும இதற கு விதிவிலக கல ல. ஆயினும ஆய வுக கு எடுத துக காெண ட ம□ன று கவிதகைளிலும இவரின சமகாலத தாக கம என பது காணப படவில லை. ஒரு ந□ல எத தகயை பாெருட சிறப பு மிக கதாக இருந தாலும வீ டுபறேு அடவைதற குரிய சமய உணர வினபை பறெ றதாக இல லாவிட டால அந ந□ல ஒரு சிறந த ந□லாக மதிக கப படாது. இதனை,

Written by - பீ.பெரியசாமி, தமிழ்த்துறைத் தலைவர், டி.எல்.ஆர். கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, விளாப்பாக்கம் – 632 521 -
Wednesday, 19 June 2019 00:12 - Last Updated Wednesday, 19 June 2019 00:24

"அறம் பொருளின்பம் வீடடைதல் நூற்பயனே"[1]

என்பதனால் உணரலாம். மக்கள் வாழ்வின் குறிக்கோள் வீடுபேறு அடைவதாகும். அவ்வீடுபேற்றினை அடைவதற்கு அடிப்படையாக அமைவது சமய உணர்வாகும். இச்சமய உணர்வினை,

"சமயம் என்பது மனிதனுக்கும், மனித நிலைக்கும் மேற்பட்டதாக உள்ள ஆற்றலுக்கும் உள்ள தொடர்புகள் பற்றிக் கூறுவது. சமயம் என்பதே புலன் உணர்வுக்கு அப்பாற்பட்ட பரம்பொருளின்பால் மனிதனுக்குள்ள நம்பிக்கைதான்"[2] என்பர்.

முழுமையான கருத்தொருமிப்பு, இறைச் சிந்தனை தொடர்பான தன்னிலை, சரணாகதித்துவம் ஆகியனவே கவிதைகளை ஆட்கொண்டுள்ளன. கண்ணனிடம் கொண்ட ஈடுபாட்டில் அவனுக்கே தன்னை, தன் எழுத்துக்களை அர்ப்பணித்த நிலை,

1. இறைவன் பெருமை
2. பக்தியில் தன்னிலை
3. பக்தியில் சமுதாயம்

என்று முப்பரிமாணங்களோடு பிற சிந்தனைக் கலப்பில்லாத நிலையில் பாடற் கருத்துக்கள் ஏற்றம் பெறுகின்றன.

□□□□□□ □□□□□□

வெங்கடேசப் பெருமானின் தோற்றம், அவன் அருள் செய்யும் திறம், வணக்கத்திற்குரிய உயர்வு ஆகியன இறைவனின் பெருமைகளாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

வெங்கடேசப் பெருமாள்,
"உலகாளும் உத்தமத் தலைவன்"
"உலகைப் படைத்த உன்னதத் தலைவன்"[3]

இவன் தனக்குத் தானே நிகரானவன். அவனுடைய திருவடி மட்டுமே இனிமையுடையது, அதற்கு நிகர் எதுவுமே இல்லை என்பதை,

"இனியவையன்றோ இனியநின் திருவடி
ஈடதேயா இணையதேயா
வலக்கால் தனக்கு இடக்கால் ஈடு
ஒன்றுக்கொன்றே உவமைகள் அன்றோ
.... திருவடி சரணம்"[4]

என்ற வரிகளில் உணர்த்துகின்றார்.

□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

ஸ ரீ வங கடசேுப ரபத தியில வங கடசேனசே சிறந தவன , உயர ந தவன ஈடு இணயைற றவன என றலெ லாம சரணாகதி நிலயைில பாடியவர , சுப ரபாதத தில பிற கடவுளர களவைிட திருமாலசே உயர ந தவர என பதபை புலப படுத தியுள ளார . சுப ரபாதத தின 16-ஆம பாடலில , சிவன , பிரம மாவுடன இந திரன , சூரியன , யமன , வருணன , வாயு அனவைரும சனெ னியிலசே கரம வதை து சவேித துத தாள பணிந து நின றதாக உரகை கின றார . சவேித தவர என பதோடு அல லாமல அவர களை அடிமகைள என றும , படகை கின ற பிரம மாவும , தவேர களும சனந தனரும , முனிவர களும தம கோவில அருகில வாடி ஏங கி நிற பதாகவும பாடுகின றார . வங கடசே ஸ தோேத திரத தின 20 - ஆம பாடலில , அவன அருளை, தண ணளியை அவனின சிறப புக களாக உரகை கின றார . நாடாதாரயைும நாடும பிறரயைும கடே காமல கடே டுச சரண தரும பாடாண திணயைனெ றும 7-ஆம பாடலில , இராவண இருட டை நீ க கிய கதிரோன என றும ஊர காக கும வதைீ க உத தமர களலெ லாம உனக காக நிற கின றார அபிஷகேம சயெ ய என றும சிறப புப படுத தி உரகை கின றார .

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□

இறவைன எல லரோுக கும அருள பவன . அதனால , இறவைன தரோய வில , தான ஏழயைாய இருந தாலும கூட பிறருக கு ஒப பத தனக கும அருள பவன என பதகை கனிந த கருணத தன , காட சிக கு எளியனாம வங கடசேன ,

“ஏழை எளியவன என தலமைீ தும காளிநகத தின கரும படம மீ தும
வாழ வொெ ணாதவன மனங களின மீ தும வடவஙே கடத து மாமலமைீ தும
ஒப பரும வதே உபநிஷத மீ தும உள ளம நிலதைத உத தமர மனத தும
ஓரே நரேத தில உன னடி வதை தாய அந தத திருவடி அடகை கிறனே ”5

என றும , எத துயர வந தாலும நீ யதே ஞ சம என பதை,
“பந தாடும கிரகங கள பாய ந தாலும என ன
பள ளியுளபருெமான நின பாதத தில விழுவமோ ” 6

என ற வரிகளிலும உரதை ததோடு நிற கவில லை. வங கடசே ஸ தோேத திரத தில , தன வாழ நாளை வீ ணாக கிய நிலயைை உணர ந து அப படியசே அதனை இறவைனிடம உரகை கின றார . தன னபைை பொெறுத து அருளும படி வணே டுவதை,

“எல லை கடந தனே எதயைும மறந தனே
தொெல லை இழதை தனே துயரம விளதை தனே ....
தாளாதாயினும தமியனபைை பொெறுப பீ ர ” 7

என றும நான அறியாதவன , அறிவி;ல லாதவன அதனால என னை அனதை துக காத து நீ யசே அருள சயெ ய வணே டும என றும தஞ சமடகைிறார . அடுத து, நீ யசே சரணம என றும சரணாகதி அடகைிறார . பூசகை குரிய புவன ராமா நீ யசே சரணம அருள புரிவாய பல வழிகடந த பக தன , எனவசே, பல நாள சயெ த பலனளிப பாய நீ என று படிநிலபைை படுத தி சரணாகதி அடகைின றார . மனிதர களுக கு என றல லாது அனதை து உயிர களுக கும அருள பாலிப பவன என பதயைும உணர த த முயல கின றார .

□□□□□□□□□

தான வாழும சமுதாயம இப படிப பட டது என று நரேடியாக உரகை கவில லை. ஆயின

நல்லது செய்தோர் நல்லுலகு அடைவர் என்பதைக் கூறும் வழி அல்லது செய்வோர் நிலை உணர்த்தப்படுகிறது. தவிர நல்லதும் அல்லதும் கலந்ததுதான் சமுதாயம் என்பதும் உணர்த்தப்படுகிறது. இவை இரண்டையும் விடுத்து இறையன்பில் தோய்ந்தவர் இவ்வுலக வாழ்வையே விரும்புவர். இங்கிருந்தால்தான் அவர்களால் இறைநிலையை உணர இயலும், அதுவே வாழ்வின் பெரும்பயன் என்பதை ஒரே பாடலில்,

“உயர்கர்மம் செய்தவர்கள் சொர்க்கத்தை நாடி
உயரத்தில் செல்கின்றார் உயிரை இழந்தோடி
உயராகச் செல்கின்ற உத்தமர்கள் கீழே
உன் கோவில் விமானத்தைப் பார்க்கின்றார் கோடி
அயராமல் பூமியிலே மறுபடியும் பிறக்க
ஆசையுடன் நினைக்கின்றார் ஆனந்தம் கூடி
மயல் நீக்கும் திருமலையோய் தவசுப்ரபாதம்
மானிடர்கள் வேண்டுகின்றோம் நற்காலையாக”8

என்றுணர்த்துகின்றார்.

□□□□□□□□□

கடவுள் நம்பிக்கையில் உறுதி கொண்ட கண்ணதாசன் அவர்கள் தன்னுடைய ஆன்மீகக் கருத்துக்களை ஸ்ரீ வெங்கடேச சுப்ரபாதத்தில் பதிவு செய்துள்ளதை இக்கட்டுரை உணர்த்துகிறது. இறைச் சிந்தனை தொடர்பான தன்னிலை, கருத்தொருமிப்பு, சரணாகதி தத்துவம், இறைவனின் பெருமை, பக்தியில் தன்னிலை, பக்தியில் சமுதாயம் போன்றவைகளைக் கலப்பின்றி முப்பரிமாணங்களோடு இயற்றியுள்ளார். தேவர்களையும் முனிவர்களையும் அருள் நிலையில் காட்டியுள்ளார். தான் வாழும் சமுதாயம் இவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பது கண்ணதாசனின் விருப்பமாக இக்கட்டுரையில் புலப்படுத்தப்படுகிறது.

□□□□□□□□□□□□□□□□□

பவணந்திமுனிவர், நன்னூல், (காண்டிகை உரை), வை.மு. கோபால கிருஷ்ணமாச்சாரியார் கம்பெனி, சென்னை, 1969., - 10.
தர்மராஜ். ஆ.கி., மனிதனும் சமயமும், கிறித்தவ இலக்கியக் கழகம், சென்னை, 1970., ப - 9.
ஸ்ரீ வெங்கடேச ப்ரகதி(பா.1,2) கங்கை புத்தகாலயம், சென்னை -17, 2005- ப.41
மேலது - ப.47
மேலது - ப.46
கண்ணதாசன், ஸ்ரீ வெங்கடேச ஸுப்ரபாதம், கங்கை புத்தகாலயம், சென்னை -17, 2005,- ப.28
கண்ணதாசன், ஸ்ரீ வெங்கடேச ஸ்தோத்திரம், கங்கை புத்தகாலயம், சென்னை -17, 2005 - ப.36
கண்ணதாசன், ஸ்ரீ வெங்கடேச ஸுப்ரபாதம், கங்கை புத்தகாலயம், சென்னை -17, 2005 - ப.25

periyaswamydeva@gmail.com